

prima instanță: N. Arabadji
instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

dosarul nr. 2ra-2290/16

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Marian Vasile,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marian Vasile
împotriva Institutului Municipal de Proiectări „Chișinăuproiect” și Agenției pentru
Ocuparea Forței de Muncă cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului
pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Marian Vasile și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani
mun. Chișinău din 04 martie 2016,

c o n s t a ț ă :

La 30 decembrie 2015 Marian Vasile a depus cerere de chemare în judecată
împotriva IMP „Chișinăuproiect” și a Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă cu
privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la
serviciu și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 24.11.2014, în
legătură cu reducerea funcției, prin ordinul 120-C, a fost concediat de la serviciu
conform în baza art.86 alin.(1) lit.c) Codul Muncii.

Consideră ordinul și concedierea sa din serviciu ilegal. Susține că contrar
art.88 alin.(1) ,lit.c) Codul Muncii, pîrîtul nu i-a propus în scris un alt loc de muncă
în cadrul unității respective, necăînd la aceea că în repetate rînduri a cerut să-i ofere
un alt loc de muncă ca șofer sau ușier, unde pîrîtul avea locuri vacante și că i-a mai
rămas să lucreze doar 4 luni pînă la pensionare.

Susține că la 30.11.2015 s-a adresat cu cerere către Agenția pentru ocuparea
forței de muncă pentru a fi luat la evidență ca șomer, însă i-a fost refuzat din
motivul că locuiește în com.Trușeni și deține cota de pămînt arabilă. În acest sens,
menționează că a lucrat mai mult de 35 ani în instituțiile de stat și a fost concediat
tot din întreprindere municipală de stat, dar nu din sovhoz și cota de teren agricol nu
are nimic comun cu concedierea sa prin reducere de la întreprinderea de stat, prin
aceasta încălcîndu-i dreptul său constituțional prevăzut de art.43 al Constituției RM
care prevede că orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la

condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

Solicită restabilirea la locul de muncă și reintegrarea în serviciu conform art.89 Codul Muncii, încasarea de la pîrît a prejudiciului material și moral conform art.90 Codul Muncii.

La data de 01.02.2016 reclamantul a depus prin intermediul cancelariei cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat restabilirea la locul de muncă și reintegrarea în serviciu conform art.89 Codul Muncii, încasarea de la pîrît a prejudiciului material și moral conform art.90 Codul Muncii în mărime de 10 salarii medii ale sale, dar nu mai puțin de 7 salarii medii (minimul prevăzut de cele 4 aliniate ale art.90 Codul Muncii), obligarea Agenției pentru ocuparea forței de muncă de a-1 lua la evidență cu statut de șomer de la 30 noiembrie 2015 (ziua depunerii cererii nr. M35/15) și încasarea de la Agenția pentru ocuparea forței de muncă în total 4 salarii medii, dintre care 3 salarii medii pentru lunile noiembrie 2015 – februarie 2016 și un salariu mediu prejudiciu moral pentru neluarea la evidență cu statut de șomer conform legislației în vigoare.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 04 martie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Marian Vasile a declarat apel solicitînd admiterea lui, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de Marian Vasile și menținută hotărîrea primei instanțe.

Instanța de apel la emiterea deciziei a constatat că reieșind din probele administrate în ședința de judecată, angajatorul ÎMP „Chișinăuproiect” a probat temeinici concedierii reclamantului în baza art. 86 alin. (1) lit. c) Codul Muncii.

Astfel, instanța de apel a stabilit că angajatorul ÎMP „Chișinăuproiect” întru respectarea prevederilor art. 88 alin. (1) lit.a) Codul Muncii, a emis ordinul nr. 47-c din 06 mai 2015 în conformitate cu prevederile art. 184 alin. (1) lit.a) Codul Muncii, unde în pct. 1 se prevede anume reducerea din statutul de funcțiuni al personalului institutului funcția de paznic din subdiviziunea „Garaj”, iar potrivit pct. 2 a fost preavizată persoana care deținea funcția de paznic Marian Vasile, despre reducerea funcției menționate și intenția de a desface contractul individual de muncă la data de 06 iulie 2015.

Ordinul dat a fost modificat prin ordinul nr.70-c din 06.07.2015, fiind modificat p.2 al ordinului nr.47-c din 06.05.2015 în loc de „la data de 06.07.2015” se introduce -,„în următoarea zi după expirarea concediului de odihnă”.

Prin ordinul nr.114-c din 02.11.2015 a fost încetat contractul individual de muncă cu Marian Vasile, paznic în subdiviziunea „Garaj” de la 12.11.2015 în

legătură cu reducerea statelor de personal-reducerea funcției de paznic, în temeiul art.86,alin.(1),lit.c) din Codul Muncii.

Conform ordinului nr.118 din 13.11.2015 a fost anulat ordinul nr.114-c din 02.11.2015 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă, încheiat cu Marian Vasile, la data de 12.11.2015, fiind prelungit concediul de odihnă a lui Marian Vasile de la 14.11.2015 până la 23.11.2015 - cu 10 zile calendaristice,

Prin ordinul nr.120-c din 24.11.2015 a fost încetat contractul individual de muncă cu Marian Vasile, paznic în subdiviziunea „Garaj” de la 24.11.2015 în legătură cu reducerea statelor de personal-reducerea funcției de paznic, în temeiul art.86,alin.(1) lit.c) din Codul Muncii al Republicii Moldova.

Instanța de apel atestă faptul că ordinul nr.47-c din 06.05.2015 cu privire la reducerea statelor de personal și anume a funcției de paznic, corespunde după formă și conținut cerințelor legislației în vigoare.

În baza celor stabilite instanța de apel nu a constatat careva încălcări ale legislației în vigoare la emiterea ordinului nominalizat.

Mai mult ca atât, ordinul menționat a fost emis, cum se indică în textul acestuia, întru executarea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 9/48 din 20 noiembrie 2014 cu privire la aprobarea planului urbanistic de detaliu privind amplasarea blocului locativ D+P+7E cu obiectiv de deservire publică pe terenul aferent ÎMP „Chișinăuproiect” din str.Miron Zostin, 17/2, conform căruia terenul cu suprafața de 0,1568 ha din str.Miron Costin, 17/2, a fost trecut din domeniul public în domeniul privat al mun.Chișinău.

Deci, avînd ca temei legal prevederile Convenției cu privire la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa patronului nr.158 din 22.06.1982, ratificată prin Hotărîrea Parlamentului RM nr.994 din 15.10.1996, Colegiul instanței de apel a relevat că raportul de muncă cu reclamantul a fost desfăcut pentru un motiv valabil, în legătură cu decizia Consiliului municipal Chișinău nr.9/48 din 20.11.2014 de trecere a terenului din domeniul public în domeniul privat al municipiului Chișinău, urmînd ca garajul, care se afla pe terenul dat să fie demolat, funcția de paznic în subdiviziunea „garaj” fiind redusă.

Astfel, instanța de apel a constatat că angajatorul ÎMP „Constructproiect” a probat temeinicia concedierii reclamantului în baza art. 86 alin. (1) lit. c) Codul Muncii.

În acest sens, instanța de apel a explicat că conducîndu-se de prevederile art.88 alin.(1) lit.b) Codul Muncii, ÎMP „Chișinăuproiect”, prin ordinul nr.47-c din 06.05.2015, a preavizat reclamantul Marian Vasile despre reducerea funcției de paznic pe care o deținea și cum s-a constatat în ședința de judecată, ordinul menționat a fost adus la cunoștința reclamantului la data de 04.06.2015, sub semnătură și reclamantul nu a obiectat în acest sens. Instanța a relevat și faptul, că

pe lângă ordinul menționat mai sus, reclamantului i-au fost aduse la cunoștință toate ordinele emise, inclusiv și nr.70-c din 06.07.2015, nr.114-c din 02.11.2015, nr.118-c din 13.11.2015 și nr.120-c din 24.11.2015, fiind aduse la cunoștința reclamantului sub semnătură.

Mai mult ca atât, reclamantului i-a fost propusă concretizarea cerințelor în sensul completării acestora și reclamantul a înaintat cerere de concretizare a cerințelor, care a fost anexată la materialele cauzei, insistând la examinarea acesteia, însă ultimul, concretizând cerințele, nu a solicitat anularea ordinilor, inclusiv a ordinilor nr.118-c din 13.11.2015 și nr.120-c din 24.11.2015, acestea fiind în vigoare la moment.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate argumentele Agenției pentru ocuparea forței de muncă precum că reclamantul nu întrunește condițiile prevăzute de lege privind ocuparea forței de muncă pentru a fi luat la evidență ca șomer.

La data de 03 august 2016 Marian Vasile a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care a admite acțiunea.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată.

În acest sens menționează că contrar prevederilor art. 88 alin. (1) lit. c) Codul Muncii, intimatul nu i-a propus un alt loc de muncă în cadrul unității, necîțind la faptul că pînă la stabilirea pensiei pentru limită de vîrstă i-a mai rămas doar 4 luni.

La fel, susține că este eronată trimiterea instanțelor la Convenția cu privire la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa patronului nr. 158 din 22 iunie 1982 ratificată prin hotărîrea Parlamentului nr. 994 din 15 octombrie 1996. Menționează că intimatul nu are statut de patron, ci angajator, respectiv nu are dreptul de a aplica prevederile acestei legi.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marian Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Marian Vasile ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Marian Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru